

Latinska Amerika se znova oborožuje

že tako skromna finančna sredstva razmetavajo države za nepotrebno orožje, ko je drugih potreb na pretek.

WASHINGTON, D.C. — Ko je bil pred leti predsednik L. B. Johnson v Latinski Ameriki, je skušal vse državne poglavljare prepričati, naj se nikar po nepotrebnem ne oborožujejo preko vsake racionalne meje. Od svojih tovarišev je iztisnil pri-merne obljube, ki so kolikor toliko držale, dokler je bil on v Beli hiši.

Ko je Nixon objavil svojo politiko podpiranja, ki ni obetala večjih podpor, so padle države Latinske Amerike znova pod staro svojo slabost: začele so tekmovali v nakupih orožja. Kar ga v Latinski Ameriki niso dobile, so ga našle pri evropskih državah, posebno v Londonu, Parizu, Bonnu in Rimu.

Nakupljeno orožje res ni prvovrstne kakovosti, za bahanje je pa kar dosti dobro. Da je do nakupov prišlo, so odgovorne intervencije domačih vojaških krogov. Kjer vladajo vojaške diktature, pa nobenih posebnih posredovanj ni bilo treba organizirati. Pri tem so generali razcepjeni v dve struji: v strujo, ki hoče svoje dežele modernizirati in socialno preurediti, in v strujo, ki vidi pred seboj le orožje. V takih slučajih sta obe struji sklepali kompromise, koliko denarja bo šlo za orožje in koliko za civilne investicije.

Vsi ti nakupi bolj zanimajo tujo vojno industrijo in tuje trgovce z orožjem. Da bi v Latinski Ameriki mogla izbruhniti večja lokalna vojna, tega resno ne misli noben ugleden političen opazovalec.

Agencija za mednarodni razvoj v Laosu vprežena v vojaške posle

WASHINGTON, D.C. — Administrator Agencije za mednarodni razvoj je v razgovoru, ki je bil objavljen na radiu, pri- znal, da je osebe te v Laosu v jugovzhodni Aziji dejansko vprežene v vojaške akcije. Zastopniki Osrednje obveščevalne službe ZDA (CIA) nastopajo v Laosu kot uslužbenci in delavci Agencije za mednarodni razvoj, dejansko pa vodijo vojaške operacije ali vrše vojaške naloge.

Administrator John A. Hannah je izjavil, da mu je to ne- ljubo, da pa trenutno ne more v tem pogledu dosti storiti, ker je dogovor med obema agenci- jama bil sklenjen že leta 1962 in je od tedaj dejansko vsa leta tudi v veljavi. Poudaril je med- tem, da je Laos edina dežela na svetu, kjer se kaj takega doga- ja. Tudi tam bo skušal to čim prej urediti.

Prispevajte
V TISKOVNI SKLAD
AMERIŠKE DOMOVINE

Vremenski
prerok
pravi:

Sončno in toplo. Najvišja temperatura okoli 87.

Novi grobovi

Gemma Petrich
V soboto je nenadno umrla 55 let stara Gemma Petrich z 20120 Miller Avenue, rojena Bonazza v Avstriji, od koder je prišla v ZDA še kot otrok, vdova po L. 1967 umrlem možu Ludwigu, za- poslana kot pomožna bolniška strežnica zadnjih 13 let v Euclid General bolnišnici, mati Ala in Larryja, 4-krat stara mati, se- stra Lee Bonner in Caroline Marks. Pokojna je bila članica KSKJ št. 193. Pogreb bo iz Grdi- novega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v petek ob 8.15, v cerkev sv. Pavla na Char- don Rd. ob 9., nato na Kalvari- jo.

Peter Dagis
V Lake Side bolnišnici je v nedeljo umrl 77 let stari Peter Dagis z Overlook Rd., rojen v Vilni na Litvanskem, zaposlen veliko let kot pleskar pri NYCRR Co. Zapustil je le ene- ga brata v Litvi. Pogreb bo v če- rtke popoldne ob enih iz Grdi- novega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. na Lake View po- kopališče.

Joseph C. Miklus
Preteklo nedeljo je po težki bolezni umrl na svojem domu 45 let stari Joseph C. Miklus, 865 E. Dartmoor Rd. Zapustil je ženo Rosemarie, sinove Jo- sepha, Jamesa Davida, hčerko Barbaro, starše Josepha in Matilda Miklusa ter sestro Olga Klinec. Bil je član društva Soča SNPJ in društva Nanos ADZ. Pogreb bo v sredo iz Ripepi po- grebnega zavoda na 5762 Pearl Rd., Parma, v cerkev St. Co- lumbkille ob desetih popoldne s sv. mašo, nato na pokopališče Holy Cross.

Previsoko zavarovanje?

WASHINGTON, D.C. — Sen. P. A. Hart, demokrat iz Michi- gana, je pozval zvezne oblasti, naj preiščejo poslovanje zavarov- anja za potovanja z letali. Trdi, la plačujejo zavarovalne družbe e 26 centov od dolarja zavarov- alnine, med tem ko plačujejo zavarovanja za avtomobilski- potovanja 45 centov od dolarja.

Udeležba zločinskih tolp pri političnih nemirih in nesrečah

CLEVELAND, O. — V vseh poklicih pridejo lahko na vrh — seveda ne zmeraj — tudi manj sposobni kandidati, le med zločinci in kapitalisti jih ne sme biti. Kdor ni sposoben za ta dva poklica, bo prej ali pozneje naletel na ovire, ki ga bodo pokopale.

To staro pravilo nam pri- haja na misel, ko beremo zgra- bijo zločinci za vsako priliko, ki jim nudi upanje na uspeh pri njihovih podvigih. To smo pred leti že opazili v San Franciscu in Los Angelesu, slika se pa ponavlja povsod, ne samo po Ameriki. Kot se vidi, velja ta družben pojav za ves človeški rod, ne pozna torej ne narodne ne državne ne kapitalistične ne komuni- stične meje. Če je ta pojav mednarodni, je mednarodne- ga obsega tudi njegova nepri- ljubljenost v javnosti. Tudi to se ponavlja od naroda do naroda, od države do države. Različno reagira na take po- jave varnostna služba. To je tisto, česar ne razumemo še popolnoma. Končno bi še na vsak tak pojav morale poka-

Kambodža že zgublja podobo mirne dežele

Vojna z vsemi svojimi posledicami se naglo širi preko vse doslej mirne države.

PHNOM PENH, Kamb. — Neverjetno je, kako hitro je Kambodža zgubila videz mirne in zaspane dežele. Je kar sama po sebi razpadla v posamezne dele, ki se skušajo prilagoditi danim razmeram. Znaenkrat je najbolj viden tisti pas ob meji z Vietnamom, kamor lahko gre- do ameriške čete.

Prihod ameriških čet je vdah- nil novo življenje v lokalno pre- bilvastvo. Ze par dni po prihodu čet se razvija prava črna borza, kjer se da kupiti vse, kar si la- hko preskrbijo ameriški vojaki. Kar preko noči so bili ustvarje- ni kanali, ki po njih menjajo a- meriški predmeti svoje lastnike.

Zanimivo je, da na kambod- žanskih črnih borzah cene niso tako visoke kot na primer v Saigonu. Nekaj manj živahna je črna borza v tistih kambodžan- skih krajih, kamor ameriške če- te pridejo, zato so pa tam viet- namske. Tam se že čuti odsot- nost ameriških čet. Ni tam več toliko vrst blaga na razpolago kot v krajih ameriške okupaci- je. Sedaj se bo formulirala še tretja vrsta krajev: kjer bodo gospodarile tajske čete. Tam ne pričakujejo živahne črne borze.

Posebna značilnost Kambodže je preseljevanje prebivalstva iz kraja v kraj. Napreje so se za- čeli odseljavati prebivalci viet- namskega porekla. Njim stari domačini ne zaupajo. Se bojijo, da vsi Vietnamci, kar jih živi v Kambodži, simpatizirajo več ali manj s komunizmom. Zato se selijo v gorati del Južnega Viet- nama. Kar pustijo premoženja za seboj, ker se ni dalo prodati, ga hitro razgrabi domača revšči- na ali pa zasedejo okupacijske čete. Med vietnamskimi četami in kambodžanskimi domačini pa do sedaj še ni prišlo do večjih trenj.

Vsa Kambodža čaka, kaj bo po 1. juniju. Je slišala, da se bo- do takrat ameriške čete umak- nile, pa tega še ne more verjeti.

zati iste reakcije. Saj je rop- nje zopno vsakemu in ob vsaki priložnosti je to prvi znak, da so zakonitost, red in mir v nevarnosti.

Človek bi mislil, da bodo prve udarile po roparjih pri iz- gredih ravno kapitalistične varnostne službe, saj hočejo roparji uničevati ne samo javno, ampak tudi zasebno lastnino, za to so pa v kapi- talističnih državah vsi naj- bolj občutljivi. Po se dogaja prav narobe. Ko so bili pred par leti ropi pri izgredih v Beogradu, je seveda javnost protestirala, varnostna služba pa "delala". Tiste, ki so iz-abili demonstracije, izgrede in nemire v svojo osebno korist, je policija na tihem spravila na varno. Se nikjer več ne pokažejo. Narobe je bilo v A- meriki, organizatorji izgredov in nemirov so poskrbeli, da varnostna služba vsaj za se- daj ne kaže prevelike vneme pri iskanju tistih, ki so odgo- vorni za rope in tatvine pri nemirih. Res je, da so neka- tere — morda celo glavne — polovili, toda sodni postopki se vlečejo kot morska kača.

Samo štiri dni v tednu

WASHINGTON, D.C. — Več- je število manjših tovarn je u- vedlo štiridnevni delovni teden, za enkrat še s 40 urami dela, ko se unije pripravljajo na uvelja- vitev zahteve pa štiridnevem tednu ob znižanju števila delov- nih ur na 32 ob nespremenje- nem zaslužku.

Tovarne, ki so uvedle 4-dnev- ni delovni teden, se pohvalijo, da je ta uspešen in da dobro vpliva tako na delovno razpolo- ženje kot tudi na samo produk- cijo. Nekatera podjetja so od- prta enostavno samo 4 dni, dru- ga so odprta 5 dni, pa delavci vendar delajo samo po 4 dni, za- to pa so delovni dnevi različno razporejeni. Tudi podjetja in u- stanove, ki morajo biti odprte neprestano, kot na primer bol- nišnice, so ponekod uvedla štiri- dnevni delovni teden.

Delavske unije se med tem pripravljajo na uveljavitev na- črta o 40-urnem delovnem ted- nu s skrajšanimi delovnimi ura- mi od 40 na 32. V tem smislu se je Unija avtomobilskega de- lavstva izjavila še pred letom. Predsednik Unije jeklarjev L. W. Abel je te dni dejal, da bo njegova unija uveljavila, oziro- ma skušala uveljaviti to zahtevo najkasneje do leta 1974.

Skrajneži v Kaliforniji ne dajo miru v Isla Vista

SANTA BARBARA, Calif. — Skrajneži med študenti, podpr- ti z ostalo skrajno levico, so pre- tekli teden ponovno pritisnili na podružnico Bank of America z namero, da jo uničijo. Pretekli petek jih je pred tem zadržala skupina odločnih študentov, ki skrajnežev niso pustili k poslop- ju. Uspeh je bil le začasen.

Skrajneži so pridli v soboto in nedeljo zvečer znova pred po- slopje banke podružnice, kate- ro so prvič v preteklem febru- arju požgali. Banka je postavila zasilno, novo poslopje in v njem uraduje. Skrajnežem to ni prav in ga hočejo uničiti. Tako so se v soboto in v nedeljo spopadli s policijo, katera poslopje čuva.

— Bodimo pri vsaki vožnji pre- vidni in zmanjšujmo število žrtev!

V državah, kjer vlada nače- lo narodne blaginje, so pa postopki različni, včasih taki, ki prenesečajo. Švedski mi- nistrski predsednik se na pri- mer ta teden spreha pa A- meriki. Mož je izredno močno udarjen na levo, zato tudi za našo javnost sporna osebnost. Med tem izvaja na Švedskem domača policija "bolezenski" štrajk. Velik odstotek var- nostnih organov je nenadno "zbolel" in ga ni v službo. To so švedski tatovi in ropar- ji takoj zavohali in kakih 100 med njimi je preteklo soboto nabralo 50 avtomobilov in za- čeli so "demonstrirati" po Stockholmju z očitnim name- nom, da nemire izrabijo za vlome, vdore, rope, kraje po trgovinah, vdoli so celo v neki zabavni park in tam primer- no "demonstrirali". Varnost- nih organov je bilo premalo v službi, zato so tatovi in ro- parji imeli lahek posel. Ropa- li so tudi po zasebnih hišah in stanovanjih. Policija se je iz- govarjala, da nima dosti stražnikov na razpolago. Po- doben napet položaj je bil tu- di v Malmöju, Goeteburgu itd. Policija v Stockholmju

šteje 500 mož, skoraj vsi so se prijavili v soboto kot bol- niki. Nobenega poročila ni, da bi bila vlada posegla v to sta- nje.

Cisto drugačen je trenutno položaj v republiki Peru, ki jo je zadela potresna kata- strofa. Tam je notranje mini- strstvo odredilo, da mora varnostna služba gladko stre- jati na vsakogar, ki ga zaloti pri ropanju in krajah. Zal tam manjka zdravnikov in zdravil, za varnost je pa kar dobro preskrbljeno.

Slučaj v Stockholmju je ne- varen radi tega, ker velja Švedska za vzor reda in mi- ra, ne samo socialne blaginje. Švedski slučaj se bo raznesel po svetu in seveda tudi pre- tiraval, kar gotovo ne bo ko- ristilo ugledu sistema svobod- ne demokracije. Zato bi bilo dobro, da švedska obrazloži svetovni javnosti, kako si predstavlja, da je treba kroti- ti iznajdljivost roparjev in ta- tov, kadar se dežela nahaja na pragu socialnih in politič- nih nemirov. Zdi se nam, da sedanja taktika švedske vla- de ni dobra.

IZRAEL ODLOČEN RABITI V OBRAMBI VSA SREDSTVA

Ko se položaj na izraelskih mejah bolj in bolj zapleta ter so Sovjeti dejansko prevzeli del obrambe Egipta, je Iz- rael odločen uporabiti vsa razpoložljiva sredstva za o- brambo svojega obstoja. Pripravlja in krepi svoje obo- rožene sile in sredstva, pa išče tudi politične rešitve.

JERUZALEM, Izrael. — V preteklem aprilu so se prvič sre- čala nad Egiptom izraelska in ruska letala z ruskimi piloti. Iz- raeli so krenili domov, ne da bi Ruse napadli, ti pa jih tudi niso zasledovali. Od tedaj se vrši tiho, pa odločno merjenje volje in trdnosti živcev. Ruski piloti v ruskih letalih z egiptskimi ozna- kami varujejo notranjost Egipta, niso pa se doslej pojavili v bližini Sueškega prekopa. Če bi se to zgodilo, je izraelski o- brambni minister gen. Moshe Dayan dejal, da bo do neposred- nega spopada izraelskih in ru- skih letal manjkalo le še "en las".

Načrtno bombardiranje Egipta ob Suezu

Izraelci sedaj že 10 dni načrtno bombardirajo kakih 25 milj širok pas vzhodno od Sueškega prekopa, da bi onemogočili Egiptu postaviti oporišča za proti- letalske rakete SAM-2 in SAM-3. Oboje so ruski izdelek. Prve so namenjene za streljanje na letala visoko v zraku in imajo doseg kakih 18 milj. Druge so posebej usposobljene za napad na letala, ki lete nizko. Njihov doseg je le okoli 12 milj.

V kolikor bi se Egiptu posre- čilo postaviti oporišča za te ra- kete v bližini prekopa, bi izrael- ska letala ne mogla brez velike nevarnosti več nad prekop. E- gipt bi bil varen pred izraelski- mi letalskimi napadi in bi lahko za to obrambo gradil svoje obo- rožene sile in jih pripravljaj za napad preko Sueškega prekopa. Postopno bi na ta način lahko potiskal Izraelce dalje in dalje od prekopa v notranjost Sinaj- skega polotoka.

Pritisk na ZDA za prodajo novih letal

Izrael se zaveda nevarnosti in

ne da Egiptanom možnosti, da bi oporišča za te rakete, ki so jih delno že zgradili, gradili da- lje. Istočasno se prizadeva na vse načine, da bi pripravil Wa- shington za prodajo novih mo- dernih letal Izraelu. Državni tajnik W. P. Rogers je zadnje nedeljo dejal, da bo odločitev o tem skoro objavljena. Trdijo, da bo Izrael lahko dobil v ZDA 15 Phantom F-4 letal in 50 Sky- hawk A-4 letal. Torej približno polovico tega, kar hoče. Rogers je dejal, da bo Izrael dobil, kar potrebuje za ohranitev razmer- ja sil, ne pa vsega, kar hoče. Napovedal je dalje nov poskus Združenih držav iskati politično pot za pomiritev Srednjega vzhoda.

Atomske bombe?

Zanimive so med tem vesti, ki govore o tem, da ima Izrael že nekaj doma izdelanih atom- skih bomb, ki mu bodo služile kot zadnje sredstvo obrambe pred arabsko premočjo, če mu te ne bi bilo mogoče kako dru- gače zavreti. Uradno je o tem sicer vse tiho, toda vesti naj bi bile "zanesljive".

Razgovori z Rusi?

Nekateri listi so prinesli vesti, da se Izrael na skrivaj pogaja s Sovjetsko zvezo in je baje vo- ljan pristati na odprtje Sueške- ga prekopa, če bi bila Sovjetska zveza pripravljena v zameno jamčiti za njegovo varnost s tem, da bi pritisnila na Egipt, da bi se držal določil premirja, oziroma ustavitve sovražnosti, kot je bilo določeno ob koncu šestdnevne vojne pred 3 leti. Koliko je resnice na tej vesti, je težavno reči, morda so jo pu- stili v svet Izraelci sami, da bi na ta način pritisnili na Wa- shington za dobavo letal. ZDA je namreč v sedanjem času in pri sedanjem mednarodnem po- ložaju kar všeč, da je Sueški prekop zaprt. One ga ne potre- bujejo, njegovo odprtje pa bi bilo zelo koristno Sovjetski zve- zi in njeni politiki na Srednjem vzhodu.

Zadnje vesti

BUENOS AIRES, Arg. — Voja- ška junta, ki jo sestavljajo poveljniki armade, letalstva in mornarice, je pritisnila včeraj na predsednika Onga- nia, da je odstopil. Junta, ki je prevzela oblast, je napove- dala v 10 dneh imenovanje novega predsednika republike. Trdijo, da je ugrabljeni bivši predsednik republike Aram- buru živ in da bo skoro izpu- ščen.

RIM, It. — Pri pokrajinskih in občinskih volitvah v nedeljo in včeraj se komunistična partija ni okrepila, je komaj obdržala svoje položaje. Vlad- na koalicija se je odrezala boljše, kot so pričakovali, zato se je tudi položaj vlade utrdil.

NUERENBERG, Nem. — Vče- raj je pristalo tu letalo ČSR letalske družbe Iljušin 14, ki ga je skupina 8 mladih ljudi ugrabila. Ugrabitelji so imeli s seboj tudi dve leti starega otroka. Zaposlili so za politič-

Iz Clevelanda in okolice

Poročni jubilej—

Danes praznujeta 25-letnico poroke g. Norman in gospa Judith Bogatay, 5553 Grasmere Ave., Maple Heights, Ohio. Bog je njun zakon blagoslovil s pe- timi otroci, tremi sinovi in dve- ma hčerkama. Prijaznima za- koncema za njun poročni jubi- lej iskrene čestitke in še mnogo let srečnega skupnega življenja!

Zadušnica—

Jutri ob 6.30 zjutraj bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Franka Planinca ob 6. obletnici njegove smrti.

Seja—

Klub slovenskih upokojencev na Holmes Avenue ima svojo redno sejo jutri, v sredo ob dveh popoldne v Slovenskem domu. Novo članstvo vedno dobrodo- šlo!

Društvo sv. Ane št. 4 ADZ ima jutri, v sredo ob 7.30 zvečer sejo v navadnih prostorih. Po seji bo zabava.

Dopolnilo—

Na konvenciji SZZ je bila v nadzorni odbor izvoljena Mrs. Jennie Femc ne Pevec, kot smo bili napačno obveščeni.

Selil se je—

G. Robert M. Debevec, odvet- nik, sporoča, da je svoj u r a d preselil v Bel Aire Office Build- ing, 26100 Brush Avenue, Euclid, Ohio, tel. 731-5757.

Piknik v Zelini dolini—

Zelena dolina ima v nedeljo, 14. junija, otvoritveni piknik na Baker Rd. Na razpolago bo na- raznju pečena svinjina. Kdor bi želel kosilo, naj kliče tel. 361-3239 do 4. popoldne, po pol šestih zvečer pa tel. 431-1108. Vsi vljudno vabljeni.

Pokojnim žrtvam v spomin—

Zveza društev slovenskih pro- tikomunističnih borcev se je spomnila žrtev komunistične revolucije v Sloveniji in drugod po svetu preteklo soboto z lepo spominsko akademijo v farni dvorani pri Sv. Vidu. Spored je bil izbrah in skrbno pripra- vljen. V nedeljo se je zbrala velika množica rojakov in roja- kinj pri Lurški Mariji na Pro- vidence Heights, kjer so se svo- jih padlih rojakov spominjala v molitvi.

Na Ceylonu pomilostitev

COLOMBO, Cey. — Nova vla- da pod Sirmavo Bandaranaike je pomilostila vse na smrt obso- jene, vsem drugim pa zmanjšala kazni v proslavo svoje volivne zmage, ki jo bodo slavili prihod- njo nedeljo kot "Dan ljudske zmage".

no zatočišče, pa so za enkrat v ječi. Letalo se je s posadko in preostali potniki vrnilo v Prago.

AMAN, Jor. — Ponoči je prišlo do hudih spopadov med gve- rilci in redno vojsko. Po 4 urah boj je bilo preko radia razglašeno premirje. — Ugra- bljenega ameriškega diploma- ta Morrisa Draperja so gve- rilci včeraj izpustili.

TEL AVIV, Izr. — Včeraj je prišlo do hudih bojov na Go- lanskem višavju. Sirijski voj- no poročilo govori o velikih izraelskih izgubah, ki pa jih tu zanikajo. Škoda naj bi bila omejena, 11 Izraelcev pa ranjenih. Sirija priznava 7 mrt- vili in večje število ranjenih.

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 113 Tuesday, June 9, 1970

Življenje v Kairu

Dolga leta nam televizija, radio in časopisje strežejo vsak dan z novicami o vojnih dogodkih v arabskem svetu, manj pa o tistih ozemljih, ki so pod izraelsko oblastjo. Razlog je zelo preprost. Arabci in njihovo orožje ne vdirajo tako lahko v Izrael kot narobe. Iz arabskega sveta manjka drugih novic. Marsikdo si zato predstavlja, da Arabci sila trpijo pod vojnimi dogodki. Pa temu ni tako. Angleški dopisnik Holden, ki živi že dolga leta v Kairu, je lepo in nepristransko opisal življenje v Kairu, ki je precej drugačno, kot si mislimo.

V Kairu živi skoraj tretjina vseh Egipčanov. Tja jih je nagnalo pomanjkanje dela na deželi, pa tudi večja varnost. Izraelci ne napadajo namreč ne velikih arabskih mest ne egiptovskih industrijskih središč, pa tudi ne vodovodnih naprav. Še tiste ob Sueškem prekopu napadajo z veliko obzirnostjo. To je eden med mnogimi dogovori — morda le dejanski, ne pa dogovorjen, ki nalaga Arabcem dolžnost, da izbirajo med izraelskimi objekti za svoje ofenzive.

V Kairu so se čudovito hitro prilagodili sedanemu vojnemu stanju. Najprvo ne čutijo nobene osrednje odgovornosti za vojskovanje. Odgovornost nosi le "On", t. j. Naser. Če je On vojno začel, naj jo On tudi vodi in konča. Počasi se menja presoja bodočnosti vojskovanja. Trdna vera v zmago je začela pojemati, se umika dvomu, kaj bo. S tem raste dvom v "Njegovo" politiko, kar pa še ni zmanjšalo njegove priljubljenosti med ljudmi. Oglašajo se kritiki, ki pa še ne govorijo glasno in tudi ne javno. Njihovo število ni tako veliko, da bi moralo Naserja skrbeti. Kako sam sodi o vojskovanju, pa ne ve niti njegova najbližja okolica, čeprav Naser sam najraje govori le o vojni.

Uradno je seveda vsa javnost navdušena za priprave na novo vojskovanje. Vojskovanje do zmagovitega konca je še zmeraj geslo dneva, ki mu večina prebivalstva več ali manj tudi verjame. Zato je ulica hitro pozabila polomijo s s sovjetskimi raketami SAM-2, kjer so egiptovski strokovnjaki dokazali, kako se ne sme vojskovati z raketami. Jezni so bili bolj Sovjeti, kar so tudi Egiptu brezobzirno pokazali. Dali so mu sicer nove SAM-3, toda Naserjevih vojakov ne pustijo niti v bližino teh raket. Vse raketne postojanke upravljajo sovjetske čete. V Egiptu je menda okoli 8,000 sovjetskih specialistov, med njimi je 3,000 strokovnjakov za rakete, 5,000 pa svetovalcev in instruktorjev za operativno vojskovanje. Njih prisotnost ne razburja ulice v Kairu. Domačini se vedejo do njih olikano, ne izražajo pa pri tem nobenega veselja in še manj zaupljivosti, zanje je najvažnejše, da nimajo s Sovjeti več stikov, kot je neobhodno potrebno.

Ne tiči pa v tem izraz posebne egiptovske antipatije do Moskve. V Egiptu so tuji priljubljeni le takrat, kadar jim letijo dolarji iz rok. To so v glavnem turisti katerega koli porekla. Zanje so prišli iz Moskve le člen v dolgi verigi tujcev, ki jih usoda dovaja in odvaja iz Egipta, kakor se pač suče zgodovina na Nilu. Tam pomnijo faraone ne ravno prijetnega spomina, Rimljane, Mameluke, Turke, Arabce, Izraelce, Napoleona, Britance. Vsi so prišli in odšli. Tudi Rusi so prišli in bodo odšli. Čemu se torej preveč razburjati? Tako so tudi Sovjeti pri vsej pomoči, ki jo dajejo Egiptu, vendarle tuji, ki jih čaka v Egiptu ista usoda kot njihove prednike. Tudi do Amerike ne kaže ulica nobene trajne sovražnosti. Vse mesto ve, da ravno največji kričarji vpijejo danes proti ameriškem imperializmu, jutri bodo pa hodili okoli ameriških uradov in pozvedovali, kako bi se dalo emigrirati v ZDA na delo v tovarnah in na lov za dolarji. Nihče se radi tega ne huduje. Tako ima ulica v Kairu svoje misli o Ameriki, domačini pa svoje skrbi za svojo bodočnost.

Seveda se kruti dnevni stvarnosti ne da zlepa ogniti. V tem pogledu so domačini res spretni. Javna uprava je na primer uvedla zatemnitev. Prebivalci izvajajo predpise na način, ki bi ga pri nas smatrali za sramoto. Vsaka ulica, vsaka hiša, vsak hotel, vsako zabavišče, vsaka športna prireditve razlagajo zatemnitev po svoje. Kdor se pripelje v poznem večeru z letalom v Kairo, se mu nudi res pestra slika, kje je kaj zatemnjeno in kje nič. Seveda so v veljavi predpisi o policijski uri. To je zopet prilika, da te predpise vsak tolmači po svoje. Javna uprava je brez moči proti vsem takim in podobnim kršitvam. Skupno besedo za take odnose do vojskovanja bi lahko našli v načrtu "brezbriznosti" do sedanjega vojnega stanja. Če je treba iti na Naserjev shod, zaživi vsa ulica v vojni histeriji, seveda le za par ur, potem pa zopet prevlada običajna vsakdanost. Če se pokažejo izraelska letala nad strehami v Kairu, je takoj ogenj v strehi; komaj izginjajo, je pa vse pri starem. Brezbriznost se kaže tudi v drugih značilnih malen-

kostih. Mnogo hiš, prometnih stavb, muzejev, javnih splotij, prosvetnih naprav je zavarovanih proti bombardiranju z vrečami, polnimi peska. Za stanje teh vreč se nihče ne briga. So velikokrat pod večjim ali manjšim kupom peska, ki ne varujejo prav ničesar. Nikomur tudi ne hodi na misel, da bi radi tega kje protestiral.

Svojo usodo doživljajo tudi zaklonišča. Ko so bila postavljena, so bila lepo rumeno pobarvana. Barve so že odpadle, razjedel jih je dež. Vhodi vanje so noč in dan pod ključem, da se ne bi ponoči nastanili v njih mestni reveži. V kinematografih nacionalizem izginja. Tam najdemo filme iz vseh držav, med najbolj priljubljenimi so — ameriški! Mesto ima tudi svojo avtobusno službo, ki je naravno ravno tako zanemarjena kot vse drugo. Na zboljšanje prometa seveda nihče ne misli. Sicer ni tudi denarja zanj.

Po svoje pomagati si znajo tudi bogataši v Kairu. Njihovo število je zelo majhno, toda izginili pa niso za oči, ki znajo gledati. Ne kažejo se radi javno, toda, kadar so med seboj, se nimajo pa dobro. Celo Naserjeva uprava jih ne pozablja. Znižala je carine za drage avtomobile, dovoljuje uvoz luksuznega blaga, trpi veriženje z valutami kar na ulicah.

Kaj pa oborožene sile? Vključ vsem porazom ni Naser mogel izvesti nobene temeljitejše reforme. Miselnost vodilnih vojaških krogov je ostala nespremenjena. Vzgoja oficirskih kadrov teče po izvoženih kolesnicah. Menda tudi zato, ker bi vsaka reforma odprla vrata tudi novim idejam o vojskovanju, to pa bi lahko postalo nevarnost za sedanji režim. Od sedanjega zaledenelega stanja brezbriznosti se namreč skuša po svoje okoristiti tudi Naserjev režim sam.

BESEDA IZ NARODA

Pred 25 leti v Vetrinju

CLEVELAND, O. — Letos v mesecu maju in juniju poteka 25 let, odkar se je odigrala največja tragedija slovenskega naroda. Vsled tega ta obletnica zahteva nekoliko večje proslave, kljub temu, da smo se vsako leto te tragedije spomnili z večjo ali manjšo proslavo.

V spomin na komunistično revolucijo v Sloveniji in vetrinjsko tragedijo sm izdali celoten pregled dogodkov, ki so se odigrali v času komunistične revolucije v Sloveniji 1941-1945, v obliki štirih drobnih zvezkov — 4 knjižice — pod naslovom MATICA MRTVIH. To je prvo delo, ki v celoti opisuje tragedijo slovenskega naroda v tistem času.

Četrti zvezek MATICE MRTVIH opisuje vetrinjsko tragedijo. Vsled tega vsega tega sedaj tu ne bomo ponavljali.

Pod gornjim naslovom se bomo dotaknili tistega dela tragedije, ki nam je bil prihranjen: vrnitev civilnih beguncev.

Kakih tristo je bilo vrnjenih z domobranci. Večina je bila pomorjena.

Zakaj tudi ostalih šest tisoč beguncev ni bilo vrnjenih? Poglejmo 25 let nazaj.

Vetrinjsko polje. 25. maja 1945 je odstopil voditelj taboriščnega odbora Marko Kranjc, član Slovenskega narodnega odbora. Na predlog taboriščnega odbora je poveljnik taborišča major Barre imenoval na njegovo mesto zdravnika-primarija dr. Valentina Meršola, ki je opravljal tudi službo zdravnika v taborišču.

Na praznik sv. Rešnjega Telesa 31. maja se je iz Podlube lja, kjer je bila ženska bolnišnica, vrnil v vetrinjsko taborišče. V taboriščni pisarni mu je Franc Kristof, tolmač pri Lt. Amesu, sporočil, da gre major Barry k poveljniku vojaškega taborišča, ker gre za vrnitev slovenskih civilnih beguncev v Jugoslavijo.

S tem je bilo tudi uradno, od angleške strani potrjeno, da so Slovensko narodno vojsko (SNV) Angleži vrnili Titu. Ko je dr. Meršol slišal, kar je povedal Franc Kristof, je dejal majorju Barreju: "Torej je res, da Angleži vračajo begunce v Jugoslavijo in smrt! Najprej so poslali vojake in sedaj prihajajo tudi civilni begunci na vrsto. Do sedaj nismo verjeli, da so Angleži zmogni varanja, dejstva pa sedaj to nečastno dejanje potrjujejo!"

Major Barre je na te besede prebledel in povabil dr. Meršola, naj ga spremlja k poveljniku

in napne vse sile, da preostali slovenski in jugoslovanski begunci, civilisti in vojaki ne bodo vrnjeni v Jugoslavijo v roke komunistom.

Major Barre je bil bled in silno razburjen. Videti je bilo, da ga je zadevala zelo pretresla.

Na vojaški vladi, — na oddelku za preseljene osebe, je majorja Barre-ja in dr. Meršola pričakoval major Johnson, ki je bil že telefonično obveščen po Lt. Amesu, da prideta. Dr. Meršol je prosil majorja Johnsona, naj pomaga rešiti slovenske begunce, ker je to dolžnost Angležev, ki so jih sprejeli pod svojo zaščito.

Major Johnson je dejal dr. Meršolu, da naj počaka v pred-sobi, sam pa je z majorjem Barrejem odšel v pisarno.

Dr. Meršol je čakal kake pol ure, in je slišal telefonirati majorja Johnsona na več strani.

Major Barre je nato poklical dr. Meršola v pisarno. Major Johnson mu je ponudil stol, ga par trenutkov molče gledal, nato pa rekel: "Odložili smo se, da civilni begunci ne bodo vrnjeni v Jugoslavijo proti njihovi volji. Samo tisti, ki želijo iti, naj gredo."

Dr. Meršol se je majorju Johnsonu prisrčno zahvalil za posredovanje in mu povedal, da je s to odločbo preprečil mučenje in smrt tisočev beguncev, ker so razmere v komunistični Jugoslaviji vse preje kot demokratične. Major Johnson je dejal: "Nikar mi ne pripovedujete o razmerah v Jugoslaviji, jaz jih zelo dobro poznam, zato sem odločil, kakor sem Vam povedal."

Dr. Meršol se je ponovno zahvalil in z majorjem Barrejem sta odšla. Vrnila sta se k Lt. Amesu, ki je vzel ustmeno mu sporočeno spremembo odredbe na znanje in istočasno prosil majorja Barre-ja, naj mu pri-skrbi tudi pisмено odredbo od poveljstva divizije.

Okrog desetih zvečer je prišel major Barre v taboriščno pisarno. Tam je našel vse člane taboriščnega odbora, ki so se mu iskreno zahvalili za rešitev slovenskih in drugih beguncev. Bil je ganjen in oči so se mu orosile.

V ponedeljek, 4. junija 1945, je obiskal vetrinjsko taborišče feldmaršal Alexander. Dr. Meršol je z njim osebno govoril in mu ponovno predložil prošnjo, da bi nihče od jugoslovanskih beguncev ne bil prot svojji volji vrnjen v Jugoslavijo. Po tem razgovoru je feldmaršal Alexander izdal posebno odredbo, da nihče od jugoslovanskih beguncev ne bo vrnjen v Jugoslavijo.

DR. MERŠOL IN MAJOR BARRE

Tako sta dr. Meršol in major Barre rešila gotove smrti vsaj pet tisoč slovenskih in morda prav toliko drugih beguncev, kajti usoda vrnjenih civilnih beguncev bi ne bilo drugačna od one, ki so jo doživeli domobranci in drugi, ki so bili vrnjeni.

Z ozirom na pravkar opisane dogodke v Vetrinju moramo reči, da sta dr. Meršol in major Barre skupno rešitelja beguncev. Najprej dr. Meršol. Že to je bila naša sreča, da je obvladal angleščino in je lahko neposredno in bolj učinkovito govoril najprej z majorjem Barre-jem in nato z Lt. Amesom in majorjem Johnsonom, kot pa, če bi se moral posluževati tolmača. Drugo dejstvo je bilo, da je dr. Meršol v prvi svetovni vojni osebno reševal Angleže. Važno dejstvo je bilo, da je bil zdravnik in ne političen človek, važno, da je bil poveljnik taborišča, oz. predsednik tab. odbora. Vse to je v tistem kratkem času dr. Meršol odlično izkoristil.

Velika zasluga gre majorju Barre-ju, da je bil takoj pripravljen dr. Meršolu pomagati. Ako bi on odklonil vsako pomoč, potem bi tudi verjetno Lt. Ames

in major Johnson ne hotela pomagati.

ZAHVALA

Od takrat do danes je minulo celih 25 let. Kar sem o tistih dogodkih v tem članku napisal, je bilo samo zato, da nekoliko osvežimo spomin in se nam v srcu zbudi čut zahvale obema možema, ki sta nas takrat rešila.

Zveza DSPB TABOR se jima želi na svoji letošnji spominski proslavi javno zahvaliti. Tako bo proslava obsegala dva dela: spomin junakom in zahvala dr. Meršolu in majorju Barre-ju.

Posrečilo se je najti Mr. Barre-ja v Kanadi. Nekje v Mont-realu živi. Zveza DSPB TABOR ga je povabila na našo proslavo in se je vabilu odzval. Obljubil je tudi, da nas bo javno pozdravil na prireditvi.

Zveza DSPB TABOR bo obema rešiteljima izročila posebno zahvalo, katero pa naj bi čimveč ljudi, ki so šli kot begunci leta 1945 skozi Vetrinjo, to podpisalo. Veliko podpisov smo že zbrali. Kdor bi še rad podpisal, bo lahko v nedeljo, 14. junija, v dvorani na Slovenski pristavi pred sv. mašo. Vabimo, da bi podpisal vsakdo, ki je bil leta 1945 v Vetrinju, četudi takrat morda še kot otrok.

Iz tega sledi, da bomo imeli letos za 25-letnico lepo in zanimivo proslavo na Slovenski pristavi. Naj vsak doprinese k temu svoj delež, najmanj pa, da se proslave v soboto, 13., in v nedeljo, 14. junija, udeležijo.

Zdravko Novak, begunec iz Vetrinja

Kansaške droblinice

KANSAS CITY, Kans. — Vselite se z nami. Novo mašo smo imeli pri Sv. Družini. Bog se je milostljivo ozrl na našo slovensko skupnost — v svojo službo je poklical mladeniča, katerega je že od vekomaj izbral. "Niste vi mene izvolili..." Ta srečni božji izvoljenec je rev. Ronald Livojevich.

Rojen je bil 24. aprila 1942 v naši naselbini, ko je druga svetovna vojna grozila uničiti velik del sveta. Novomašnik je sin Mihaela Livojevicha in njegove žene Kristine, roj. Ošaben. Oče je Hrvat, mati Slovenka. Oba sta produkt katoliške šole — Sv. Janeza in Sv. Družine, torej je razumljivo, da sta vzgajala svoje otroke za Boga. Blagoslovil je njun zakon s štirimi otroci: Ronald — novomašnik; Sister Kathleen, frančiškanka, ki deluje v bolnici v Marcelline, Mo.; Thomas študira v Ward High School, in najmlajša Ann Marie je v 5. razredu naše šole. Da vlada v tej družini duh Svete Družine, priča dejstvo, da je darovala Bogu sina-duhovnika in hčerko-redovnico. Takih družin je malo. Zato ji vsi, kar nas je pod zvonom Svete Družine, iz srca čestitamo.

Ko je Ronnie dozorel za šolo, se je pridružil našim učencem. Osem let se je "likal" pri nas. Po graduaciji je nadaljeval študij na Ward High School. Leta 1960 je dobil diplomu. V jeseni tega leta se je vpisal v St. Thomas Seminary, Denver, Colorado. Ni ga končal, ker je l. 1967 nastopil službo učitelja na šoli sv. Benedikta. L. 1969 se je vrnil v semenišče, končal svoje teolo-

ške študije in dobil diplomu za B.A. Da je služboval kot učitelj pred ordinacijo, mu bo sedaj prav prišlo. Pozna že otroško dušo in bo lahko takoj nastopil kot voditelj mladine.

In 20. maja letos je Ronald dosegel, za kar se je moral boriti: Nadškof Ignacij Strecker ga je posvetil v duhovnika. To je bila slovesnost, kot je naša cerkev še ni doživela. Prvič v njeni zgodovini se je zgodilo, da je bila priča mašniškega posvečenja (upamo, da ni bilo zadnjic). Nadškof Strecker je dejal, da je izbral cerkev Svete Družine za kraj svojega prvega nastopa kot posvečevalec duhovnikov v svoji nadškofiji zato, ker iz krščanskih družin dobi Cerkev poklice. In naš novomašnik je postal zgodovinska osebnost: Prvi, ki ga je posvetil novi nadškof; bil je prvi, ki ima privilegij, da je bil posvečen v domači cerkvi in bil je prvi posvečen po novem, kratkem obredu v angleškem jeziku. Upamo, da bo te dni prvi v gorečnosti svojega svetega poklica...

Kandidata za mašniško posvečenje so v slovesnem sprevodu spremili iz župnišča v cerkev duhovnikov. Nismo jih šteli, bilo jih je veliko in so zasedli prve klopi na desni. Na levi so bili sorodniki in družina ordinanda. Špalir so tvorili Kolumbovi vitezi v svojih sijajnih uniformah s perjanicami. Reveži se mi vedno smilijo: Stari možje, pa morajo stati nepremično, ravno kot smreke med sv. mašo in pridigo. Tudi Društvo Najsv. Imena je bilo zastopano. Ker je bil delavnik, se niso mogli vsi člani udeležiti.

Skofijski liturgični odbor nam je preskrbel novi obred mašniškega posvečenja, da smo lahko sledili nadškofu in kandidatu z molitvami in sodelovali. To je bilo med evangelijem in darovanjem. Tudi pri novi sv. maši smo lahko sodelovali, ker je g. župnik hektografil vse, kar je potrebno. Z nadškofom so sodelovali: novomašnik, dva sosednja župnika in naš g. župnik Mejak.

Po sv. maši je imel g. nadškof prazniku primerno pridigo: Duhovnik je božji namestnik učitelj, božji služabnik in služabnik božjega ljudstva.

Kakor hitro je g. nadškof odložil v župnišču cerkveno opravilo, je hitel k ljudem pred cerkvijo in je dolgo ostal z njimi v prijateljskem pogovoru. Ni čudno, da je priljubljen. Nekako tak je moral biti naš Slomšek, ki si je tudi s svojo ljubeznivostjo znal osvojiti srce preprostega ljudstva. In v pogovoru z ljudmi izve, kar bi mu morda drugače ostalo prikrto.

24. maj je bil pa za Sveto Družino še posebno "dan, ki ga je naredil Gospod", ko je naš Ron prvič opravil slovesno zahvalno daritev.

Novomašnika so spremili v procesiji iz župnišča v cerkev člani Društva Najsv. Imena in Kolumbovi vitezi. Pogrešali smo pa male nevestice, ki je v domovini nosila novomašnikov venec. Se je pač vse vršilo po novih obredih. Sorodnikov ima Father Ronald toliko, da so zasedli lep del cerkve. Vsem so žareli obrazi od veselja, gotovo so jim tudi srca pela, ko so se združili z novomašnikom pri sv. daritvi. Kaj sta pa sri očeta in matere med to prvo sv. mašo svojega sina občutili, je skrivnost, ki je mi ne moremo razumeti, samo slutimo jo lahko.

Hostije, posodi z vinom in vdoljo, sta prinesli novomašniku k oltarju dve mali deklici, njegovi sestrični. Kelih je pa sprejel iz rok svoje manjše sestrice. Ganljiv prizor!

Z novomašnikom so sodelovali: Rev. Ronald Cornish, sošolac od prvega razreda osnovne šole do zadnjega leta bogoslovja in njegov zvest prijatelj; Rev. Ed Virgetts, C.M., ki je tudi pridigal; Rev. Kenneth Bergman.

(Dalje na 3. strani)

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Odločitev pred 25 leti

Letos bomo Slovenci — pa ne samo Slovenci — mnogo govorili in pisali o 25-letnici. Komunistični režim doma bo kričal o svoji zmagi pred 25 leti, ko so mu zaslepljeni zavezniki izročili oblast nad izmučenim narodom. Le molčeča večina doma ne bo govorila in ne proslavljala letošnjih 25-letnice. Iz src pa bodo vrele tihe želje in molitve: Bog daj Sloveniji svobode!

Svobodni Slovenci po svetu bodo obujali spomine — na žalne in slovesne načine — kako so pred 25 leti zapuščali dom, domovino, svojce in imetje in odhajali v neznani svet. To je bila odločitev pred 25 leti. Tej odločitvi bodo posvečene prireditve svobodnih Slovencev. Temu spominu odhoda pa bo dodan tudi poklon vsem tistim, ki so svojo odločitev pred 25 leti zapečatili s smrtjo.

V četrto stoletja je čas izpil žalost, ki je tedaj polnila duše preostalih. Solze so se posušile. Ostal pa je ponos na tiste, ki so padali kot moške, prepričani, da so se odločili za sveto, za dobro in za pravo stvar. Ko so padali izmučeni in pred svetom onečani, je bila na njihovih ustnicah molitev, v njihovi notranjosti pa nič omahovanja, nič oklevanja in izgovarjanja. Tako umirajo samo mučenci, ki so se za mučeništvo že zdavnaj odločili.

Ta samozavest pomorjenih, ta njihova neomajna moč, to leto po 25 letih luč, svetilo, baklja vseh spominskih prireditev in zdonski Sloveniji. To bo tisti ogenj, ki naj bi gorel na vseh slovenskih odrih, spominjajoč zbrane na nekaj velikega zaradi česar so nekoč umirali tako mnogi tisoči, umirali v mučeništvu. Bila je to IDEJA SVOBODE. Hoteli so, naj človek svobodno veruje, naj svobodno deluje in svobodno živi, svobodno pa božji volji, podobi in zamilji.

To baklo so pred 25 leti prižgali mučenci. Prižgali pa je niso mrtvim, temveč živim. Kaj pa bodo ti — živi — mogli povedati ob 25-letnici v tej zdonski Sloveniji? Kakšen bo njihov 25-letni doprinos k ideji slovenske svobode? Solze izpred 25 let so sicer že posušile; za mrtvim je ostal samo še ponos, pa bo vendar žalost preštevata vrste tistih, ki so pred 25 leti nesli zastavo svobode čez Ljubelj. Kolikim je v udobnem naslonjaku, ki jim je obloženi mizi že klonil duh odpora, pred komunistom. Slišali so Rankoviča, ki jih je pozival, na uredijo razmere z rdečim režimom. In premnogi so ga poslušali. Koliko nekdanjih mož je že pobral ta poziv. Njim gre tožba z Oljske gore: "Niti eno uro niste mogli čuti z megnjo?" Niti četrto stoletja niste mogli vzdržati! Toliko tisoč življenj ni bila prevelika cena za veliko idejo svobode. Zgleda, kot da bi bilo lažje umreti za njo, kot pa živeti, kot da bi bilo lažje biti mož v smrti kot v življenju!

Brez dvoma bo ob letošnji obletnici najmočnejša luč prihajajoča z grobov mučencev izpred 25 let. V svetlobi te luči bo vse, kakor zanimivo pregledati vrste živih, njihove odločitve v vseh teh letih ter sadože, ki so odločitev. Na podlagi tega pregleda bo potem postalo jasno, kakšne dobe dobo deležni naši sinovi in naše hčere...

Slovenka doživela povodenj na Madagaskarju
Ponovno smo že brali kako novico o slovenskem misijon-

skem delovanju na Madagaskarju. Sedaj se je oglašila sestra Justina Rojc. Baragovemu misijonskemu krožku v Torontu se zahvaljuje za dar in mu sporoča nekaj zanimivosti. Takole piše:

"Zahvaljujem se vam za prelopo darilo in se obenem oprostam, ker se vam toliko časa ne oglašim in zahvalim. Vzrok je v tem, da sem bila dva meseca vsak dan v strahu, da bo treba zapustiti kraj in poromati ali proti nebesom ali pa proti Evropi. Sedaj, ko je nahujsa vročina za nami, je tudi moja bolezen za menoj, seveda po dodanem zdravljenju in počitku."

Nato v pismu razlaga, kako je romal denar, ki ga ji je poslal Baragov misijonski krožek.

"Navadno grem, če se le da, vsako soboto v Tangainony pomagat našima dvema misijonar-kama. Se isti dan, da sem bila po dolgem času zopet tam, je nastal tako močan ciklon, da sem ves čas mislila samo na veselji potop. Voda je naraščala in naraščala in preplavljala vso dolino. Ljudje so bežali iz nižjih predelov v višje, iz nižjih koč v hišice na bolj visoko postavljjenih koleh in vleki uboge slamnate tepije in vreče riža. Ko je bilo konec ciklona, je nastala silna tišina, vsa valovita dolina je bila eno samo morje. Misijonska postaja, ki je na gričku, in nekaj malgaških hiš so bile kot Noetova barka. Po petih dneh sem se mogel šele vrniti in to s pigoro po velikem morju, ki je uničil vsa riževa polja. Ubogi ljudje! To soboto, to je ravno po enem mesecu, so se vode toliko otekale, da bom mogla zopet iti tja. G. Ciganek je prišel ravno en teden poprej in mislim, da mu bodo te prve urice na Madagaskarju ostale v dobrem spominu."

Hvaležna vdana S. Justina Rojc, usmiljenka.

XI. Slovenski dan

Odbor Društva Slovencev Baraga v Torontu je že v pripravi za XI. SLOVENSKI DAN v Kanadi. Datum je že določen: Prva nedelja v avgustu bo letos SLOVENSKI DAN. Odbor upa, da bo sodelovalo tudi vreme, ki slovenskim dnevom kaj rado malo pomagaja.

Za uspeh Slovenskega dne je potrebno še drugih sodelavcev, posameznikov in skupin. Nekaj jih je že obljubilo sodelovanje, drugi se že pripravljajo. Tako odbor upa z božjo pomočjo pripraviti lep praznik slovenskega slavlja.

XI. SLOVENSKI DAN v Kanadi bo posvečen 25-letnici velikega slovenskega izhoda iz domovine.

Slovenci od blizu in daleč, rezervirajte si prvo nedeljo v avgustu za udeležbo na XI. SLOVENSKEM DNEVU!

Odbor
Društvo Slovencev Baraga

Iz Slovenske pisarne

Letos obhajamo 25-letnico posledice, ki so jih rodili dogodki, katere opisuje in to s pesniško živahnostjo ter s kritičnim očesom mojster slovenske besede Ruda Jurčec v tretjem delu svoje knjige. Nekaj izvodov te najnovejše knjige "Skozi Luči in Sence", III. del, je še na razpolago. Cena \$5.50 in poština za pošiljanje po pošti.

Knjiga je na slovenskem knjižnem trgu brez dvoma najboljša prodaja. Ze dolgo ni bilo za nobeno publikacijo toliko povpraševanja in zanimanja. Vsakdo, ki jo prebere, ima zanj samo navdušeno besedo, pohvalo in priznanje avtorju Rudi Jurčecu. In ker je tretji del na ta-

kem višku, bralci segajo tudi po drugem in prvem delu. Prav te dni smo prodali zadnji izvod I. dela "Skozi Luči in Sence". Naročili bomo novo pošiljko, tako da bo vsakdo lahko nabavil vse tri do sedaj izišle dele.

Uprava
618 Manning Ave.,
Toronto 4, Ont.

Nova maša v New Torontu

TORONTO, Ont. — Po slovenskem sprejemu v soboto, 30. maja, zvečer je za novomašnika č. g. Jožeta Božnarja Gospod pripravil še veličastnejši praznik nove svete maše v cerkvi Marije Brezmadežne.

V zraku se brne zvonovi, visoko v nebo se dvigata dva slovenska mlaja pred cerkveno dvorano, sveči venci se ovijajo cerkveno pročelje in v zlatih črkah sije napis v slavo največjega praznika, kar jih premore verna slovenska skupnost.

Č. g. Jože Božnar je stopil v vrsto božjih služabnikov, katerih rod je izšel iz groze in razdejavanja zadnje svetovne vojske. Znova je potrdil resnico, da je kri mučencev seme novih kristjanov, da božja pota niso maša pota, da duh božji veje, koder hoče. Slovesnost nove svete maše je velika pridiga mladini, ki raste tukaj izven domovine svojih staršev, da je kljub poplavi zmot in lažni svobodi Bog blizu, da kliče, da Ga mladi fantje in dekleta iščejo, ljubijo in Mu hočejo služiti v duhovniškem ali redovniškem stanu. Slovesnost nove maše je izpričevalo vernosti, potrdilo in nadaljevanje trdoživ k rščanske tradicije. Dokler bomo take praznike s tako vero, ljubeznijo in navdušenjem obhajali, se nam ni bati, da bi nas Gospod zapustil. Svetu smo pričre božjega kraljevanja na zemlji, luč v temo moderne zmede in iskanja, zgled otrokom, da je le pri Bogu in v Cerkvu pravi dom in sreča.

Zadnji majski dnevi so peli hvalnice Mariji in v nedeljo smo združili novo sveto mašo s praznikom svetega Rešnjega Telesa. Kako pomembni dnevi za naš narod, ki je v zgodnjih majskih jutrih in ob večerih hitel k šmarnicam in v telovski procesiji med žitnimi polji slavil Kruh življenja.

Ko smo bili zbrani v okrašeni Marijini cerkvi, so misli hitele še na druga pota v preteklost, ko je v istih dneh naš narod nosil križ na Kalvarijo, ko je bil križan v tisočih žrtvah v mesecu majniku leta 1945... Žrtvam hvalnice pojo kristjani... Življenje se v življenju poučiva. Danes, čez 25 let, je zapel naš višji hvalnic sin bičanega slovenskega naroda in bo odslej neprestano daroval Bogu najpopolnejšo daritev v znamenje večne zveze in zadoščenja.

Čisto nebo je zrla na božji hram. Od vsepovsod je dihalo novo življenje, pričakovanje velikih nevsakdanjih stvari. Beli nageljni so dehteli na oblekah novomašnih gostov, številne narodne noše so napolnile sprednje cerkvene klopi, pevski zbor je mogočno prepeval. Novomašnik je v spremstvu strežnikov, somaševalcev č. g. Kopača, Setničarja, Turka, Časla pristopil k oltarju in pobožno, vdano začel z obredi svete maše. Z novomašnim križem, ki m u ga je izročila sorodnica, je mladi duhovnik sprejel nase na ježstvo službo — voditi duše k Bogu, miru in večni sreči. Novomašnikov sorodnik č. g. Matej Setničar je v pridigi predočil pomen duhovnika — posrednika med Bogom in ljudmi, presrečni starši, brat in sestra so prinesli darove k posvečenju. Vse ljudstvo

z duhovniki je bila ena sama velika božja družina... Dobro nam je bilo pri Gospodu... Po zadnjem blagoslovu se je cerkev počasi spraznila. Iz nevidnih linij pritrkavalo kakor doma ob takih prilikah; v rahlem vetru so plapolale zastave. Zunaj so si znanci podajali roke — kajti prišli smo od vseh strani Kanade in Amerike, nekdanji sosedi, rojaki, prebivalci avstrijskih pokrajinskih taborišč. Ves Polhov Gradec je bil tu, domači kraj Božnarjeve družine.

Po sveti maši je k novomašni gostiji v cerkveni dvorani priselilo nad 400 gostov. Tudi tam je zajel vse vtis velikega praznika. Nad glavno mizo je na škrlatnem prtju krasilo steno razpelo z daritvenimi znamenji, šopki belih nageljnov so krasili mize, na odru so se bohotile krizanteme. Z novomašnikom so priselili k mizi sobratje duhovniki, starši in domači. Po kosilu, ki so vestno pripravile in razdelile kuharice in mladina iz New Toronta pod vodstvom ge. Šprin-gerjeve, je novomašnik predstavljal svoje najbližnje, svoje učitelje redovnice, sošolce. Čeprav je študiral na ameriških šolah, mu je slovenska beseda gladko tekla. Zahvalil se je ponižno vsem, ki so mu pomagali do čisti duhovnika. Poln idealizma je bil njegov govor, pa tudi preprosti prijateljsko domači. Za dobro voljo je s šaljivo besedo poskrbel novomašnikov sorodnik č. g. Matej Setničar, ki je podal besedo še č. g. Kopaču, Tomcu, č. g. L. Ambrožiču st. Slavljencev sorodnik g. Miha Novak iz Oshawe je v krepkih mislih poveljeval duhovniški poklic. Hčerka Mary je s harmoniko zaigrala par domačih in spravila ljudi v pogovor. Kosilo smo zaključili s pobiranjem darov za novomašnika, ki so ga izvedle gospe v narodnih nošah.

Kmalu je prišel čas popoldanskih petih litanij Matere božje. Ker je bil zadnji dan šmarnic, se je večina gostov znova zbrala v cerkvi, kjer smo v zahvalo za toliko dobrot današnjega dne navdušeno peli Majniški Kraljici na čast in jo prosili, da bi naš rod še mnogokrat obhajal slavnostni praznik novih maš, da bi naši otroci iskali svetlih potov in bili srečni v Soncu, ki nikdar ne zaide, srečni v dnevih svojega življenja, kakor je bil naš lep v nedeljo, 31. maja, ko smo spremili na novo življenjsko pot slovenskega duhovnika Jožeta Božnarja iz Polhovega Gradca.

Anica Resnik

Metro International Caravan

TORONTO, Ont. — V dneh od 24. junija do 1. julija bodo Torontčani spet imeli priliko potovati po svetu v lastnem mestu.

V okviru Metro International Caravan bodo številne narodnostne skupine v svojih lastnih dvoranah pripravile obiskovalcem domač sprejem in pokazale značilnosti svoje narodne tradicije in kulture.

Letos bo slovenska folklorna skupina "Nagelj" v tem okviru priredila pester program slovenskih običajev, gostoljubja, kulturno razstavo v cerkveni dvorani na Manning Ave. Dvorana bo odprta vse večere od 24. junija do 1. julija od 6. do 10. ure zvečer.

S "Passportom" (potovalno izkaznico), ki stane 3 dolarje, si morete vse omenjene dni ogledati vse na izkaznici označene kraje in razširiti svoja domača obzorja.

Za vse informacije in nakup izkaznic se obračajte na člane in prijatelje folklorne skupine "Nagelj"

Mamici Tončki v veselje

Vsako leto že od 1. 1966 naprej nas na 15. junija še posebno zanese misel v južno Alberto, na krasno prerijo, ter v skalovje, kjer so se pred nedavnimi okoli lazili in raziskovali in piknikovali nasmejani Kvedrovi štiri otroci v spremstvu športnikov očeta Pavleta in mamice Tončke, roj, Sifrer. Nenadna nesreča je Tončko odtrgala iz tega sveta; toda njen nasme, materinsko skrb in ljubezen jih še vedno spremljajo in jih bodo, dokler ne bodo vsi v večnosti združeni.

Malo se sliši ali bere o mlajšem slovenskem rodu, rojenem že na ameriških ali kanadskih tleh. Mnogo upanja za lepšo bodočnost in lepši svet imajo starši in slovenstvo v ta mlajši rod. Mnogo teh mlajših se je že izkazalo bodisi v šolah bodisi v športu bodisi na druge načine. Vsi, skoraj brez izjeme, so vredni otroci svojih staršev in so letem v velik ponos. Več bi se moralo napisati o tem mlajšem rodu, da ve tudi širša javnost, da je del slovenstva, da se vsi, ki so slovenskega rodu, zanje še posebno zanimajo ter so ponosni na vse njihove uspehe, vidne in nevidne, predvsem pa na to, da spoštujejo svoje starše in rod, iz katerega izhajajo.

Kvedrovi štiri so taki otroci, Alenka, Tomaž, Lejla in Gregor. Mamica Tončka je lahko tako ponosna nanje, kakor je oče Pavle, kakor so njihovi sorodniki in kakor so njihovi slovenski prijatelji Bohovi, Pahuljetovi, Dimnikovi itd itd. Svojo mamico seveda pogrešajo, toda vedo, da je vedno z njimi in da jih spremlja kakor "Hajboljši angel varuh, vse štiri, vsakega po svojem. Čeprav se majhni, ko jih je zemeljsko zapustila, so od nje dobili dobro podlago za življenje, predvsem pa v srčni kulturi ter v družinskem in bratovskem duhu. To so lastnosti, ki ravno dandanes prenekaterim amerikanom in kanadskim družinam manjkajo. Tudi slovensko še dobro žebrajo, znajo dovolj, da tega jezika celo življenje ne bodo pozabili.

Najbolj so se Kvedrovi otroci postavili v športu: Vredni sinovi in hčere športnih staršev in najboljšega slovenskega plavalnega trenerja — smučarja in hribolazca Pavleta.

Vsi štiri Kvedrovi so se udeleževali v plavanju in želi kar lepe uspehe. Ko jim je tako nenadno bila odtrgana mamica, so marsikaj vsi s Pavletom vred morali pustiti vsaj za nekaj časa. Sedaj se plavalno udejstvo je predvsem le še Lejla, ki ima poleg tega še neverjeten talent za umetno drsanje na ledu. Alenka je še do nedavnega bila ena najboljših plavalcev v Alberti, pa jo zadnja leta bolj zanima košarka. Je kapetan seniorske visokošolske grupe. Pod njenim vodstvom je njena ekipa, čeprav podštevilčna, priborila prvenstvo cele Alberte v košarki marca 1970. Vsekar veliki uspeh odločne in jedrnat ter dobro srčne Kvedrove Alenke!

Tomaž in Pahuljetov Ludvik navadno tekmujejo vsak za drugo ekipo, kdo bo boljše naredil v hokeju. Čeprav sta najboljša prijatelja, morata igrati drug proti drugemu. Takrat velja po gentlemenko, da tisti, ki je boljši, zmaga. Pravi športni duh imata. Kvedrov najmlajši, Gregor, je neke sorte znamenitost v južni Alberti! Ker je eden najmlajših in najboljših hokeistov, ga imajo skoraj vsak dan na radiju ter v športnih novicah. Kadarkoli Slovenci skupaj pri- dejo v Alberti, nanese pogovor na Gregorja, potem pa seveda

na druge štiri Tončkine. Gregor delavske organizacije. Predsed- ima še vedno rad "jajce s pokrovčkom", ki jim ga je mamica tolikokrat naredila, in tako na tiho obudi spomin nanjo, ki jo ima nadvse rad in ki mu daje pogum in zavest v življenje na- prej.

Hišica Kvedrovih, ki stoji na majhnem gričku sredi mesteca Lethbridge, je v vseh smislih besede dom in je predahnjena z družinskimi, bratovskimi in ljubezenskim duhom, ki mu ga je predvsem mamica Tončka navdala. Pavle in četvorica še vedno radi gredo na prerijo in v skalovje, v spomin in skupaj z njo, ki jim je najljubše in najzvestejše...

Per aspera ad astra ad vitam aeternam. Besa

KDO BI KAJ VEDEL?

V Kanadi živi že nad 40 let Slovenec z imenom John Miklič. V sindikalnem glasilu novembra 1. 1966 je bil objavljen intervju z njim. Glasilo izdaja Inco Triangle, Copper Cliff, Ont. Njegov brat, ki živi v Italiji, bi rad prišel v stik z njim. Kdor bi vedel za njegov naslov, ga prosim, naj ga pošlje meni in jaz ga bom posredoval bratu.

Rev. dr. Franc Blatnik, SDB.
202 Union Ave.
Paterson, N.J. 0752

KANASKE DROBTINICE (Nadaljevanje z 2. strani)

Lektor je bil Mr. Thomas White in pel je na pevski zbor pod vodstvom Mr. Don Lipovca. Zdelo se je, da mu orgle še vse lepše, bolj ubrano pojo kot druge dni — v tipke je vložil srce.

Slavnostno pridigo je imel Rev. Ed Virgetts. "Kakšen mora biti današnji duhovnik?" Mora biti poln Kristusa, poln razumevanja, dobrote, poln idealov, s srcem oplemenenim z ljubeznijo do duš — vseh, brez izjeme. Pripravljen mora biti na največje žrtve v prid njegovim ovčicam. Sebe mora pozabljati, posvečati pozornost ovčicam itd. Seveda je govornik tudi povedal nekaj o družini slavljenca in ji čestital.

Pred sv. obhajilom je šla vsa družina v prezbiterij in se postavila na desno stran oltarja. Novomašnik je najprvo objel in poljubil mater, nato očeta, sestro Kathleen, mlajšo sestrico. Bratu Tomažu je stisnil roko.

Sv. obhajilo je novomašnik podelil najprvo materi, očetu in potem drugim povrsti pod obema podobama; prejeli so Gospoda stoje. V tem trenutku sta presrečna starša gotovo pozabila na vsa dolga leta trdega garanja, da sta vzgojila sina. Velikostno sta ga darovala Bogu in On, ki se v dobroti ne da prekosti, jim je prav gotovo še sedaj s srčno srečo poplačal nujno nesebičnost. Saj drugače biti ne more — Bog ne skopari z milostmi pr starših, ki Mu darujejo svoje najdražje. In molitev staršev našega novomašnika ga bo podpirala, da bo postal goreč duhovnik pro sru Jezusovemu in bo veliko storil za širjenje kraljestva božjega v nešteti dušah.

Po cerkveni slavnosti smo se zbrali v dvorani, kamor nas je vabila Donova harmonika. Ne bomo naštevali, s kakimi dobrotami so nam postregle žene Materinega društva in kaj lepega so nam razni govorniki povedali. Veselili smo se z veselimi... "dneva, ki ga je naredil Gospod".

s. M. Lavoslava

Avtomobilska unija nazaj v AFL-CIO?

WASHINGTON, D.C. — Pred dvema leti je Unija avtomobilskega delavstva zapustila AFL-CIO, ker je bil W. Reuther prepričan, da je ta premalo razgibana, podjetna in udarna v boju za delavske pravice.

W. Reutherjev naslednik Leonard Woodcock je zadnji teden dejal, da ni sovražnik nobene

CLEVELAND, O.

Zenske dobijo delo

Iščemo pomočnico za splošna gospodinjstva dela, 5 dni na teden, za 3 mesece, dokler mati 6 otrok ne okreva od operacije. Kličite Mrs. Brown, 752-5053.

—(113)

MALI OGLASI

Lastnik prodaja hišo na 995 Maud Ave., 6-6 plinska furneza, vsa podkletena, 2½ zidane garaže. Se mora prodati. Lastnik pomaga financirati. Kličite IV 1-3297.

—(113)

Hiša naprodaj Dvodrziška hiša v okolici E. 185 St., in Lake Shore Blvd., blizu cerkve "Our Lady of Perpetual Help." Kličite 486-3169.

(116)

NAPRODAJ posestvo in domačija z vsemi gospodarskimi poslopi, 5 hektarjev: Njive, travniki, gozd, vinogradi, sadni vrt, vse v najlepšem stanju. Pri Novem mestu na Dolenskem, p. Skocijan, vas Osrečje. — Kdor bi se zanimal, naj se oglasi na naslov: Jože Jankovič, 4481 Astin, Fishing 60, O. Oestereich, AUSTRIA.

(116)

Oddasta se 2 stanovanji, blizu cerkve sv. Vida, eno 4-sobno zgoraj, drugo 6-sobno spodaj. Garaža po dogovoru. Najraje odraslim. Kličite 881-3519.

—(5, 9, 12 jun)

V najem Oddamo 4-sobni bungalow, lepe sobe v Collinwoodu blizu bulevarda in blizu vsega, sončna soba, 1½ garaža. \$90 mesečno. lep lot. 481-9980.

Hiša naprodaj Lastnik prodaja dvodrziško hišo 5-5, polna klet, podstrešje, v Collinwoodu. Kličite 531-3725. —(9,11,12 jun)

V blag spomin

ob tretji obletnici, odkar je za vedno zatisnila svoje blage oči naša ljubljena soproga, mati in stara mati

MARY FINK

ki je mirno v Gospodu zaspala dne 9. junija 1967

Umrli si nam, zlata mama, vedno dobra, ljubezniva. V črni zemlji zdaj počivaš, a nisi ne ostala pozabljena.

Kako pozabit' to gomilo, kjer Trezje zlato spi srce, ki brezmejno vdano bilo ves čas do zadnjega dne!

Mirno spavaj, ljuba mamica, v življenju bila si odvzeta nam v naših srcih boš živela do konca naših dni.

Zalujoči ostali:

Louis Fink, soprog Louis in Dr. Victor Fink (Memphis, Tenn.) sinova Mary Schifler (Villa Park, Illinois), Josephine in Antoinette Kozel (Willowick, O.), hčere

Cleveland, O., 9. junija, 1970.

LUIS COLOMA:

MALENKOSTI

Villamelon se so se tresle ustnice kakor dečku, ki hoče ziniti laž. Da, spominja se, — je začel — res, minister de la gubernacion in vol Apis — tako so ga imenovali zaradi njegove debelosti — je rekel, da je pašeta iz podgan neprebavljiva. Kakšna neumnost! Velardu pa je rekel, da stvar ne gre tako naprej, da se nihče ne bo nekaznovano norčeval iz vlade, vlada bo zahtevala od Currite, da mora sprejeti imenovanje in se bo pri tem opirala na neko pismo, katero ji bo — tako je rekel, prav nič ministrski — pomolil pod nos.

"Pismo—?" Currita se je v resnici začudila. "Čigavo?"

"Moje..."

Villamelon je vedel — sedaj bo ogenj v stehi. Prosil je na tihem zemljo, naj ga pogoltno. Pa zemlja ga ni pogoltnila in Currita je stopila dva koraka bliže in nadaljevala s sladkomilimi besedami na ustih, pa z jeznimi bliski v očeh:

"Ti si pisal pismo, Fernando?"

Villamelon je pokimal, ves uničen.

"Ali ti nisem naročala, da moraš stvar urediti ustno? Da ne sme biti nobene zapisane besede?"

Villamelon je stopil korak nazaj, kakor tisti, ki se boji zausnice, Currita pa je naredila korak naprej in je rekla čez nekaj časa:

"In je pravil, da... da mi bo tisto pismo pokazal?"

"Tako je rekel Velarde."

"Res?"

"Prav res!"

Zopet je stopil Villamelon korak nazaj in Currita korak naprej, in s sladkomilim glasom je ponavljala:

"Ali veš za gotovo, Fernando?"

In hipoma je prišla za črno platno, ki je bilo sešito kakor vreča, in mu ga je poveznila na glavo. Potem pa mu je počasi obrnila hrbet in mirno odšla.

Lili se je smejala na ves glas, ko je videla, kako se je oče trudil, da bi potegnil glavo iz črne vreče; poskočila je k Paquitu in mu je tiho povedala na uho:

"Ampak — kako neumen je

papa — —."

Paquito pa je ni poslušal. Ves čas med tem prizorom se je igral s Tokom, lepim kamčadalcem, ki se je potrpežljivo dal vlačiti za ušesa in za rep. Nazadnje pa mu je obesil na železno ovratnico vseh svojih pet kolajni, mu nadel na glavo diploma kakor kako kapo in je s čudnim glasom klical Liliti:

"Alo! Papa naj ga fotografira! Toki dam vsa svoja darila!"

Čudil se je služabnik, ko mu je Currita dala naročilo, naj nemudoma zakuri peč v njenem budoarju. Bilo je 25. junija in vročina v Madridu je že postajala neznosna. Ubogal je s tisto topo poslušnostjo, ki je lastna služabnikom po takih hišah.

Ko je vstopil minister de la gubernacion, je plapolal v peč Curritinega budoarja vesel ogenj. Currita je ležala poleg peči v naslonjaču, zavita in zakopana v različne plašče. Glava ji je počivala na velikem, belem vzglavju, ki je bilo okrašeno z rdečimi trakovi.

Podala mu je svojo medlo ročico, in dahnila z glaskom, kakor bi bili že vsi zdravniki obupali nad njo:

"A Dios, Martinez! Edino Vas sprejemem danes."

Vol Apis je zamukal od občudovanja in iznenadenja. Ko je videl zakurjeno peč, se je začel strašno potiti.

"Kaj je to, kondesa?" je vzkliknil obupno, "še vedno glavobol?"

"Revica sem, revica. Mislim, da se me je lotila vročnica. Pa mrzlica me trese..."

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

Embroidery opr. part time. Vic. Milw. & Addison. Exper. on Cornely mach., also pattern maker part time.

685-7222 (113)

MALE HELP

WANTED older man, yard work, small apartment, salary, year around. References required.

GE 8-6251 (113)

REAL ESTATE FOR SALE

WESTCHESTER — BY OWNER
3 bdrm., 1½ baths, brk. bi-level, cent. air., att. 2 car gar., lge. lot compl fenced. \$49,900. 562-4515 (113)

MOBILE HOMES

BY OWNER — Schult 65' 12x55 furn. Space on lot. 2 bdrm. \$5,800. 343-5161 aft. 10 a.m. (113)

62 RICHARDSON — OWNER
2 bdrm. fully furnished. \$2,100 or offer. Ideal starter or retirement home. 354-4982 (113)

LAWRENCE — CUMBERLAND AREA
Deluxe 9 apts. Choice No. West loc. Excellent investment. \$20,400 annually. Private party 692-3139. (113)

BUSINESS OPPORTUNITY

GROCERY — MEAT MARKET
Well est. By Owner. Good loc. 3225 Fullerton. Excellent business. Open 7 days. Best offer. 944-9572 (113)

Navihana revica je stresla svoje šibko telesce ter je ponudila ministru nizek stolček ob peči čisto blizu sebe.

Ekscelenca Martinez je sedel obupno; pripravljen je bil, da se da speči na svojem mehkelem sedežu kakor sveti Lavrencij na ražnju.

"Pomilujem Vas, zelo Vas pomilujem!" je rekel.

Prišlo mu je na misel kmetško zdravilo njegovega rojstnega kraja gori v asturskih hribihi, in z odkritosrčnim usmiljenjem je dostavil:

"Obvežite si narezanega krompirja na senci! To hladi!"

Currita se je stresla od groze.

"Krompirja —? Jezus, Martinez, por Dios — rajši vidim, da me boli glava—!"

Ekscelenca je koj opazil, da je pomolil kosmata ušesa svojega kmetiškega rodu skozi ministrski dvorni plašč, pustil je pomilovanje, krompir in uvod ter koj prešel k stvari.

"Žal mi je, a bojim se, da Vas bo po mojem obisku še bolj glavobolela. Pa stvar je važna in nujna."

Kondesa je popravila svojo rudolaso glavico na belem vzglavju, okrašenem z rdečimi trakovi, in je uprla svoje belosive oči začudeno v ministra.

Martinez si je pomaknil neko-

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

PORTER & HANDYMAN
Varied duties, must be able to drive. Mon. thru Sat. early hours. Must be reliable. Age over 25 yrs. FLAMINGO MOTEL 537-2000 (114)

LIGHT MAINTENANCE
Elderly sober gentleman. Good Salary and Board Avail. Good oppy. for right man. Call 253-7320 After 5 p.m. Ask for Cliff. (116)

HELP WANTED

JR. COLLEGE INSTRUCTOR
experienced for
Motor Truck
Mechanic Program
Degree preferred, but not necessary. (Lovely Town - only 3 hours to Chicago). \$9000 - flexible. Call or write in confidence: (309) 647-4645 Harold Huber
SPOON RIVER COLLEGE
Canton, Ill. 61520 (115)

FEMALE HELP

Part time beauty operator. 3 days a wk. Thurs., Fri. & Sat. Exp. nec. High styling & wigs. 709 N. Damen Ph. 421-8248 (114)

BEAUTY OPERATOR

New shop. Pleasant working cond. Full or part time. Prefer exp. hi styling & wigs w/ some following. Wheeling. Ph. 537-8652 (114)

REAL ESTATE FOR SALE

Will build in Palatine, fully improved city lots, custom ranch home, 1250 sq. ft. of living area. \$28,500. Town & Country Builders. 766-6010 (114)

BY OWNER

Cust. bld. 3 bdrm. bi-level. 2 baths, fam. rm. and office. Location on beaut. hilltop lot. Call 544-2593 (114)

OPEN HOUSE 1-5 p.m.
2531 North Drake
Attractive 6 rm. residence. Huge bdrms., 1½ baths, cab. kit. \$20,900. 342-2059

BLOOMINGDALE, ILL. —

BY OWNER
½ acre bordering Indian Lakes Country Club. 100 ft. frontage x 205 ft. deep. Area of exclusive homes. 537-7029

liko više svoje zlate naočnike, dvignil glavo in zagrozil s prstom Curriti, kakor oče, ki kara porednega otroka:

"Na dvoru so zelo nevoljni—!"

Currita je skomignila z rame in in napravila obraz, kakor bi hoteli med debelimi ustnicami.

"Da, senora, Nj. Veličanstvo kralj je zelo nevoljen, in Nj. Veličanstvo kraljica je užaljena —"

Smeh je silil Currito, ko je poslušala, s kako nerodno slovesnostjo je izgovarjal minister kraljeve naslove, običati so mu hoteli med debelimi ustnicami. Vprašala ga je s svojim sladkomilim glasom:

"Kdo? Cisterna?"

Ekscelenca minister je zrastel kakor vol, ki mu je gibčen banderillero zabodel banderce v zatilnik.

"Ne, senora!" je zaklical, in užaljen je bil do dna svojega dinastičnega ponosa. "Njih Veličanstvo, španska kraljica, dona Marija Viktorija —!"

"Takooo?" je zategnila Currita. "Pa kaj imam jaz opraviti s čuvstvi te senore?"

"Kaj — imate — opraviti—?" je zakričal ekscelenca minister. Vročina od peči ga je pekla in dušila, in jezila ga je zbadljiva ravnodušnost Curritina. "Torej

se Vam zdi za malo, da bi se pogajali za službo prve dvorne dame, in jo odklonili, ko Vam jo podele? Tako se igrate s kraljico, ki je vzor čednosti? Vedite, da bo vlada energično zahtevala zadoščenja."

Minister je bil čisto iz sebe. Debele potne kaplje so mu stale na čelu, rdeč je bil kakor kuhan rak. Roke je uprl ob kolena in je gledal Currito, kot bi jo hotel pogoltniti.

Curriti pa mukanje vola Apisa ni napravilo nikakega strahu. Vzravkala se je nekoliko v naslonjaču, zrla z bledešimi očmi nekam v daljavo in je začela začudena ter nekako užaljena s slakim glasom:

"Ampak, Martinez, por Dios, ne razburjajte se! Tako grdo Vam pristoja! Krivo je gotovo le kako nesporazumljenje, da govorite take neumnosti, ki ste sicer zelo duhoviti. Jaz naj bi postala dvorna dama Cister —, hočem reči, done Viktorije? Od kod imate to?"

"Od Vas same, od Vas, senora," je kričal minister. "Ali boste tajili pred ministrom de Ultramar, da ste zahtevali službo dvorne dame pod pogojem, da postane Velarde kraljev tajnik in Vam pa da se izplača šest tisoč durov?"

"Mislim, da bom lahko tajila."

"Da boste... Videli bomo, ali boste tudi še takrat tako lahko tajili, ko prineso vsi madridski časopisi to-le pismo..."

In minister je potegnil iz žepa pismo ter ga razprostrl pred Curritinimi očmi.

Naglo je iztegnila Currita roko po papirju, pa minister jo je prehitel ter rekel robato:

"Ne, tega pa ne dam iz rok, niti za trenutek ne! Ampak po-

slušali boste sedajle pismo od začetka pa do konca!"

(Dalje prihodnjik)

Lastniki hiš se množe

WASHINGTON, D.C. — V začetku tega stoletja je bilo v ZDA le nekako 3.5 milijonov lastnikov hiš izven farmarjev. Sedaj je število takih lastnikov preseglo že 19 milijonov.

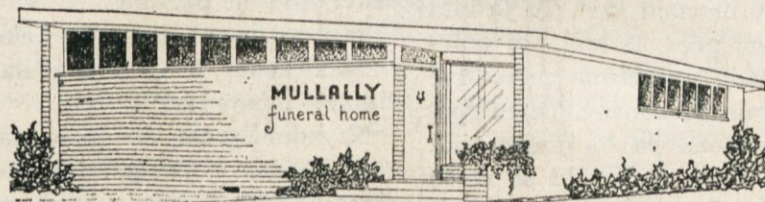
7208½ ST. CLAIR AVENUE

MIHA SRŠEN

POPRAVLJALNICA ČEVLJEV

V JUNIJU, JULIJU IN AVGUSTU OB SREDAH ZAPRTO.

MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd.
365 E. 156th St. KE 1-9411

- ★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- ★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
- ★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posługa in aparat za vdihavanje kisika.

NAROCITE SVOJIM DOBRIM OČETOM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Očelovski dan

dne 21. junija 1970

Naročite telefonično: 431-9628

Naročite pismeno:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošljate Ameriško Domovino kot moje darilo za Očelovski dan na sledeči naslov:

.....
.....
.....

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime in naslov:

OB PETI OBLETNICI SMRTI

Antona Šublja

pevca, dirigenta in kulturnega delavca
umrlega 9. junija 1965
v Clevelandu.

Vigred se povrne, vse se oživi,
tratica pogrne se s cveticami.
Drobne ptičice pojo spet v domačem gaj,
al prijatla sem nazaj nikdar več ne bo.

Večna luč naj Tebi sveti,
večni mir Gospod Ti daj!

AMERIŠKA DOMOVINA

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO